

(Житомирський державний університет імені Івана Франка)

Педагог у системі професійно-педагогічної освіти: компететний підхід

У рамках проблеми формування професійної готовності майбутніх учителів до реалізації розвивальної функції навчання розкрито складові педагогічної компетентності викладача.

Компетентнісний підхід у підготовці фахівців передбачає передачу знань та вмінь від викладача до студента, а для майбутніх випускників професійно-педагогічної компетентності. Це, зростають вимоги до професійної підготовки вчителя, забезпечити реалізацію нової концепції розвитку освіти, культуроосвітньої й культуротворчої особистості. Тому актуальною **загальною проблемою** нашого дослідження - формування готовності майбутніх учителів математики до педагогічної діяльності забезпечує розвиток окремих психічних функцій школярів особистості в цілому. Ця проблема досі залишається маловивченою.

У рамках поставленої проблеми нами визначений зміст, структура професійної готовності майбутніх учителів математики забезпечує реалізацію розвивальної функції навчання. Предмет і досліджень пов'язується з вивченням створеної структури в компетентнісного підходу. Відповідно до визначеної нами професійної готовності розкрито зміст і складові *системи цю педагогічних компетентностей* майбутніх учителів математики; концептуальна, аксіологічно-особистісна, дидактична, психологічна та спеціальна математична.

Проблема формування професійної готовності майбутнього математика тісно пов'язана з реалізацією компетентнісного підходу; складові професійної готовності відповідає цілком певне її особистісне утворення, що входить до структури системи виділів професійної компетентності. Характеристикою розробленої компетентностей майбутніх учителів математики є як діяльні особистісні чинники.

Ми виходимо з того, що професійна компетентність засвідчує фахівця до успішного виконання професійної діяльності, по спеціальними знаннями та вміннями, загальними та педагогічними здібностями, якими вирізняється особистість. Вважаємо, що професійних компетентностей викладача і майбутнього вчителя є ізоморфними, однак різняться рівнем теоретичного узагальнення.

Структура вищого рівня теоретичного узагальнення (професійна компетентність викладача) включає структуру нижчого рівня теоретичної узагальнення (професійна компетентність майбутнього вчителя). У зв'язку з цим, центральною складовою професійно-педагогічної компетентності викладача є проєктувальна компетентність як здібність до створення образу двох саморозвивальних педагогічних систем: "викладач-студент", "учитель-школяр". Іншими є такі складові: концептуальна, аксіологічно-особистісна, дидактична, психологічна, управлінська, спеціальна математична компетентності.

Педагогічна компетентність є комплексною характеристикою здатності

педагога бути суб'єктом власної педагогічної діяльності, який бажає та вміє розв'язувати професійно-педагогічні задачі, пов'язані зі здобуттям професії вчителя, особистісним розвитком студентів у навчально-професійній і майбутній педагогічній діяльності.

З огляду на вищезазначене, компетентний педагог - це майстер своєї справи, спеціаліст високої культури, який глибоко знає свій предмет, досконало володіє методикою навчання, спонукає студентів самостійно думати, розвиває їхні загальні й спеціальні (педагогічні) здібності. Особистісним і професійним якостям такого педагога присвячені роботи вітчизняних науковців: С. У. Гончаренка, О. А. Дубасенюк, І. А. Зязюна, Н. В. Кузьміної, Н. Г. Ничкало, С. О. Сисоєвої.

Семенец Л. Н. Педагог в системі професійно-педагогічного образования: компетентнісний підхід.

В рамках проблеми формування професійної готовності майбутніх учителів до реалізації розвивальної функції навчання розкрито структуру педагогічної компетентності викладача.